

FRESH

OBRATEL

12. → 15. 6.

2024

Zlomaz

Zlomvaz

12/06

Milé čtenářstvo,

v rukou držíte první číslo festivalového zpravodaje Obratel jubilejního 30. ročníku festivalu Zlomvaz s tématem FRESH. Obratel je tradičně v režii druhého ročníku katedry teorie a kritiky a v průběhu následujících čtyř dnů vás festivalem provede, pomůže vám zorientovat se v jeho nabitém programu a třeba vám zkrátí čekání na vaše další představení.

Letošní ročník Zlomvazu není výjimečný jen tím, že je kulatý. Je totiž ročníkem posledním. Alespoň tak, jak jsme ho znali doteď. O budoucí podobě festivalu se momentálně diskutuje a pokud má být festivalem nás všech, je také v zájmu každé a každého z nás se do této diskuze zapojit. I proto se naše redakce rozhodla téma podoby a změny Zlomvazu reflektovat, a to se tak bude celým Obratlem v různých podobách vinout.

V anketách jsme zpovídali studující různých kateder DAMU ohledně jejich názoru na fungování Zlomvazu a připravili jsme i další texty a rozhovory reflektující jeho momentální podobu. Včetně všech jeho problémů, které nám mohou pomoci vytvořit nový, lepší festival DAMU. V dnešním čísle naleznete mj. moji reflexi debaty o Zlomvazu, která proběhla na začátku května a kde se diskutovalo o tom, jaké má chyby a jak by měl v budoucnu ideálně vypadat. Veronika Macková pak popsala obtíže, se kterými se jakožto členka dramaturgické rady Zlomvazu se svými kolegy musela vypořádat.

Abychom vám byli blíží, rozhodli jsme se letos vrátit k tradičnímu médiu tištěných listů. Jejich náklad je však z ekologických i finančních důvodů nízký, a tak počítáme s tím, že je po přečtení třeba někde ve škole odložíte pro budoucí čtenáře. Noviny však najdete i na webu Zlomvazu, a to včetně doplňujícího obsahu, který se na omezený prostor listů nevešel.

Inspirativní zážitky na festivalu i při čtení přeje,

Dominik Rathan

Tip dne

Koniec Eddyho (14:00 a 17:30 v Řetízku)
Doporučuje **Kateřina Lasotová**

Dramatizace románů francouzského spisovatele Édouarda Louise jsou v současnosti bezpochyby FRESH, proto nesmí na letošním Zlomvazu chybět ani *Koniec Eddyho* (v češtině román vyšel pod názvem *Skoncovat s Eddym B.*) v podání čtyř herců z VŠMU. Jak je u Louise zvykem, můžete očekávat napjaté rodinné vztahy a konfrontaci s vesnickým prostředím, kde téma homosexuality zůstává tabu. Ještě citlivější je dospívání takového chlapce, který se již v mládí potýká s existenciálními problémy a krizí identity. Ponořte se do Eddyho vzpomínek. Naleznete i světlá místa?

Anketa

Co pro tebe znamená festival Zlomvaz?
Ptala se **Kateřina Lasotová**

Barbora Kůtová (katedra činoherního divadla)
Pro mě je Zlomvaz příležitost střetnout se studenty z jiných škol a jejich pracemi, poznání a obohacení. Je to také další skvělý způsob, jak otevřít dveře mezi našimi katedrami a nazírat možnosti jiného přístupu. Na festival se dostanu letos vůbec poprvé a myslím, že i přes trvající zkuškové období jistě stojí za to si alespoň na chvíli udělat čas a dorazit!

Adéla Ticháčková (katedra scénografie)
Líbí se mi, že máme příležitost vidět tolik různorodých uměleckých prací na jednom místě. Taky ráda potkám nové, zajímavé a kreativní bytůstky. A přijde mi super, že jsou k tomu přidané i doprovodné programy a workshopy.

Anna Lehmannová (katedra výchovné dramatiky)
Festival Zlomvaz je pro mě jedno velké neznámé. Bohužel jsem se ho nikdy nezúčastnila a ani o něm nic moc nevím. Ano, trochu se za to stydím. Ale mám pocit, že to celé jde tak trochu mimo naši katedru. Jak jsou teď zkoušky, tak vlastně ani nemám čas sledovat, co se kde děje.

Ester Trčková v současnosti dokončuje studium choreografie na HAMU. Spoluzaložila kolektiv SPOLK, kde působí jako performerka i choreografka. V rámci tvorby ve SPOLKu se věnuje aktuálním společenským tématům, která ohledává prostřednictvím tance. Ve své absolventské inscenaci *Entropie*, kterou budete moci zhlédnout dnes v 19:30 v DISKu, se zabývá stárnutím. Svou tvorbu ale nevnímá jako pouhou prezentaci vlastních názorů. V choreografické praxi ráda čerpá inspiraci z interakcí s celým tvůrčím týmem a z toho, jakým způsobem tanečníci její myšlenky ztvárňují a proměňují.

Kristýna Vinařová

Dočetla jsem se, že entropie je buď míra informace, kterou nese jednotka, nebo také míra neurčitosti náhodného pokusu, nebo množství informace potřebné k odstranění neurčitosti...

Nebo je to proces, který popisuje, že všechny věci mají tendenci se z řádu dostávat do chaosu. Pro mě je entropie lidský vývoj a s ním spojené stárnutí. Rodíme se v nějakém řádu, v nějakém systému, v nějakém těle, které se nezastavitelně rozpadá, dovršením tohoto stavu chaosu je smrt.

Složení interpretů *Entropie* je multigenerační. Jak se ti pracovalo s tanečníky, které dělí až dvě generace?

Práce byla určitě odlišná od toho, kdy je skupina čistě jednogenerační nebo čistě mladá. Když jsem do projektu šla, tak jsem nevěděla, co mě čeká. Dost věcí jsem zjišťovala až při zkoušení. Byla jsem ze začátku hodně naivní a myslela jsem si, že proces bude jednoduchý. V průběhu jsem ale narážela na spoustu hranic. A to nejen u interpretů, ale i u sebe.

Tanečníci z mladší zastoupené generace studují či studovali tanec, u starších interpretů se také jedná o bývalé profesionály, nebo jde o jedince mimo obor?

Někteří ze starších interpretů nejsou ani tanečníci. Někteří ano, někteří jsou amatéři. Spoustu věcí nejsem zvyklá v rámci procesu tvorby popisovat, protože automaticky počítám s tím, že je profesionálové, se kterými jsem v běž-

ném kontaktu, chápou. Tady bylo nutné jim některé věci popisovat, vysvětlovat je jiným způsobem, jinak je komunikovat a obecně k netanečníkům odlišně přistupovat. Nezapomínat zařazovat pravidelný odpočinek. Zkoušky to ovlivnilo na mnoha úrovních, a to jak přístupem, tak jejich časovou i celkovou náročností.

Zkoušení trvalo, tuším, rok a půl?

Možná i víc, ale seniory jsem do něj zapojila až v poslední fázi. V květnu minulého roku byl prezentovaný první výstup projektu, a to ještě bez starších interpretů. Ti se přidali až v dalším roce, což celý projekt proměnilo i tanečně.

Měla jsi z něčeho před jejich zapojením obavy? Překvapilo tě něco v průběhu zkoušení?

Měla jsem velké obavy o jejich fyzické zdraví. Bála jsem se, že budu narážet na jejich limity, ale povedlo se nám najít způsob tvorby, při kterém jsem měla pocit, že na jejich hranice narážíme, ale nepřekračujeme je. Zjistila jsem, že mohou dělat věci naplno, tak, jak jim to jejich zdraví dovolí. Měla jsem strach i ze složení skupiny a jejího fungování. V tomto ohledu jsme ale našli spoustu nových podnětů. Nebylo to potom tolik o odlišných generacích, ale o konkrétních lidech. Že je někomu osmdesát let, neznamená, že si s ním nemůžu popovídat stejně, jako si popovídám s kamarádkou, kterou denně vídám ve škole. Zajímavé pro mě bylo bourat předsudky, se kterými jsem do naší komunikace i samotného průběhu tvorby přicházela.

Přineslo vám do tvorby to, že se tanečníci liší mimo jiné i svými pohybovými aparáty, nějaké nové impulsy?

Sto procentně. Bylo potřeba reagovat na to, že interpreti nejsou profesionálové a jejich pohybové vyjádření je úplně odlišné od vzdělaného tanečního těla, ale zároveň s sebou přináší určitou autenticitu. Tělo, které je vzdělané v nějaké technice, je těžké od jeho tréninku vzdálit. Jako choreografka jsem se tak naučila více vycházet z jednotlivých lidí a z toho, co na scénu přináší, k čemuž jsme se v rámci procesu s dramaturgem inscenace často vraceli.

Inspiroval tě způsob práce na tomto projektu v něčem pro další tvorbu?

Určitě. Pracovat s netanečníky je pro choreografa velká výzva, ale i velký přínos a zdroj inspirace. Nutilo mě to neustále hledat nové cesty, jak něco pojmenovat nebo jak se k něčemu dostat, když už cesty, na které jsem byla zvyklá, nikam nevedly.

Elisa Speváková, studentka katedry produkce, se Zlomvazem zabývá ve svém magisterském výzkumu, v rámci něhož na začátku května uspořádala debatu (rozhovor s Elisou přineseme 14. 6.). Té se téměř výhradně zúčastnili studující a vyučující KP a KTK, což je samo o sobě příznačné pro situaci, ve které se festival nachází. Zlomvaz je vnímán jako „festival produkce“, která ho má obsažen ve studijním plánu (a okrajově KTK, která organizuje zpravodaj Obratel). Účel „něco se na jeho organizaci naučit“ tedy asi splňuje, nemohl by ale být něčím víc?

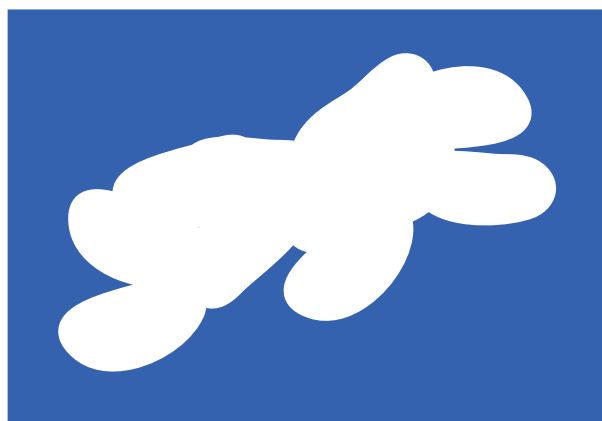
Dominik Rathan

Mluvílo se o vysokém počtu festivalů různých kateder na DAMU a o snaze posunout Zlomvaz víc k formátu „DAMUFEST“, tedy k festivalu, do něž se jak organizáčně, tak divácky zapojí vedle produkce studující všech kateder (inspiraci lze hledat např. ve FAMUFESTU, který lépe plní roli festivalu pro celou fakultu). Co je k tomu potřeba udělat? Jednak vymyslet termín, který se nebude krýt s obdobím zkoušek a klauzur, případně začátkem prázdnin. Padl návrh na první týden letního semestru, během kterého by bylo vyhlášeno volno. To vyřeší problém nedostatku času, ne však nedostatečnou motivaci se festivalu účastnit. Proto bude potřeba festivalu vybudovat určitou prestiž a tradici (jakou má právě třeba zmíněný FAMUFEST nebo brněnský Encounter) tak, aby samotná účast byla pro studující přitažlivou motivací bez nutnosti ji zajišťovat institucionálně. To však bude několik let trvat.

Problémem je jistě absence rámce či zastřešující koncepce celého festivalu. To sice každému ročníku poskytuje svobodu zorganizovat festival podle sebe, současně ale studenti na spoustu řešení musí přicházet od nuly (včetně těch, která se ukážou jako nefunkční) místo toho, aby se prohlubovala dlouhodobější dramaturgická koncepce. Tím by vznikla ona zmíněná tradice, ke které by se návštěvníci mohli vztáhnout a věděli by, co od festivalu očekávat. Řešením by mohly být meziročníkové organizační týmy, jejichž činností by studující vyšších ročníků zaštitili kontinuitu, pomohli by mladším kolegům s organizací a ti by současně měli příležitost se

v rámci festivalu realizovat stejně jako nyní (tedy třeba mít možnost se podílet na festivalu i dramaturgicky a obsahově, nejen produkčně).

Změna termínu a redefinice celého konceptu je první krok, otevřené otázky ale zůstávají. Komu by měl být festival určen? Studentům, absolventům, divadelní obci, nebo širší veřejnosti? Měl by být místem prezentace školních prací, nebo setkání studujících divadelních škol různých měst? A jak to vlastně bude s tradiční spoluprací Zlomvazu a Pražského Quadriennale? Snad se v průběhu dalších ročníků najdou uspokojivé odpovědi. Důležité je, že ze strany školy, vyučujících i studujících ochota ke změně existuje. Tak příjemný poslední ročník Zlomvazu a těším se na pilotní uvedení jeho nové podoby příští rok!

FRESH přístup k divadlu - k tématu letošního Zlomvazu

Dina Ibragimová (členka dramaturgické rady)

Téma FRESH se pro nás stalo prízmatem, kterým se díváme na víc věcí v rámci letošního Zlomvazu. FRESH se váže jednak na dramaturgii, ve které chceme představit autorské projekty, které nejsou režirované pedagogy a vychází primárně ze samotných studentů a studentek. FRESH pro nás znamená neotřelost, nemít strach z tabu témat, být současný, vnímavý. FRESH pro nás nejsou zatuchlé myšlenky, které patří do archivu.

Divadlo občas může působit jako takový boj. Říká se, že když chceš dělat divadlo, tak u toho musíš trpět - nejíst, nespát, zkrátka být v záprahu. Potom z toho vzejde takové mučednictví a trpělivost a my jsme si prostě řekli, že tohle se nám vůbec nezdá FRESH. Hodně s námi rezonuje téma Zlomvazu 2022, kterým bylo Wellness. Také chceme, aby se lidé během festivalu zkrátka měli dobře. A rozhodně si nemyslíme, že k divadlu je nutné utrpení.

Zároveň jsme se snažili do programu vybírat věci, ke kterým mají členové tvůrčích týmů nějaký silný

vztah. Dali jsme si to jako jednu z podmínek výběru a v open callu jsme se jich ptali, proč je pro ně inscenace srdcová záležitost a proč ji mají tak rádi. Když jsme četli jejich příběhy, přišlo nám to hrozně hezké. Zároveň máme i takové motto: „Co na srdci, to na festivalu“, což nás utvrzuje v rozhodnutí, že chceme uvádět věci, které herce a tvůrčí týmy baví a které jsou pro ně nejen láska, ale zároveň i zábava a komfort.

FRESH ale používáme i v jiných kontextech. Třeba Únětice jsou právě jedním z těch bodů, kdy účastníky vyvezeme ven na FRESH vzduch. Pro nás je osvěžení i vyjmout Zlomvaz z prostor DAMU, kde se děje všechno a po třech dnech to tam možná už bude takové zatuchlé. Tak jsme si řekli, že to chceme osvěžit. Je také velmi důležité a FRESH dát příležitost i katedrám, které na Zlomvazu typicky nejsou tolik zastoupeny - třeba z JAMU jsme vybrali inscenace z ateliéru fyzického divadla.

Naše grafika je taky FRESH. Rozhodli jsme se ale jít úplně jiným

směrem než tím prvoplánovým, že vizuál bude obsahovat pomerančové džusy a ovocné freshe. Náš grafik Vojtěch Liebl je celkem crazy a FRESH pro něj znamená starat se o své zdraví a duši. Další věc, kterou se při tvorbě vizuálu inspiroval, je péče o mikrobiom. Řekl si, že nepůjde tou zkratkovitou cestou k pomerančovému džusu, ale přes motivy zdraví, duše, mikrobiomu, fermentace, kefiru a krav. Což jsou prvky, které se ve vizuálu odrážejí.

A proč jsme si vybrali Petra Vančuru jako ambasadora letošního Zlomvazu? Protože se nám zdá taky FRESH! Je pořád relevantní, i když je absolventem DAMU už nějakou dobu. Pořád ho ale sledují lidé v našem věku i jeho vrstevníci. Je takový neotřelý, má na párku, jeho vystupování na veřejnosti je crazy, což nás hrozně baví. Také doufáme, že nám pomůže přilákat i nějakou diváckou bublinu zvenku.

Redakce **Kateřina Lasotová**

Let's be FRESH

Kontext

Dramaturgická rada letošního Zlomvazu

FRESH jsou podle nás takové projekty, které vznikají, abychom mohli mluvit o věcech, které nás zajímají. Vypsali jsme proto open call na projekty, které by jejich tvůrci označili za srdcovky. Ať už to bylo něco, co vzniklo mimo podmínky klauzur, nebo se sešel fungující přátelský tvůrčí tým, chtěli jsme vědět, proč je zrovna tahle práce pro tvůrce tak výjimečná.

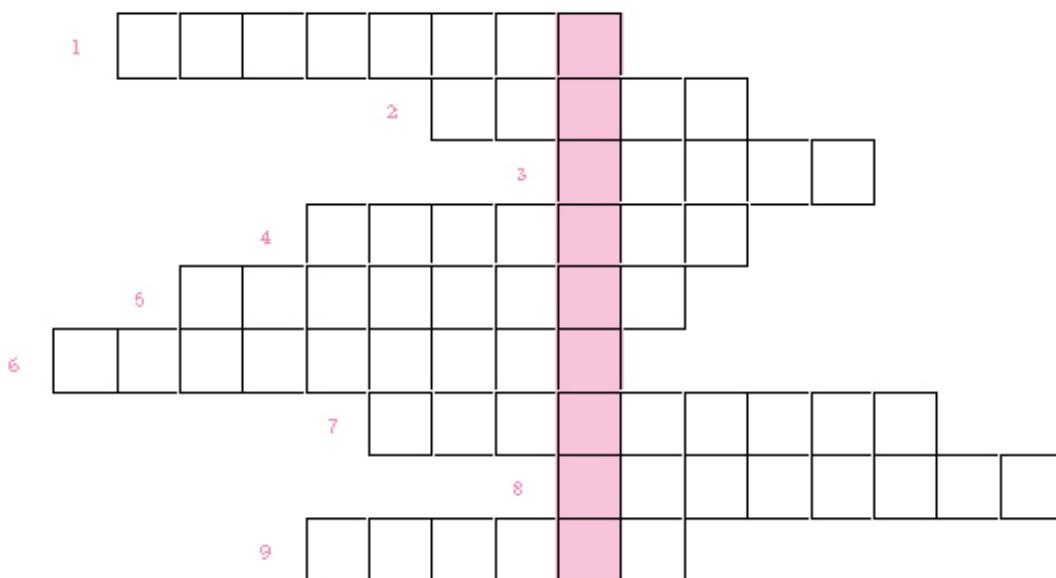
Ve FRESH open callu se nám jich sešlo nakonec přes 70. Pečlivě jsme četli příběhy ze zkoušení, dívali jsme se na záznamy a v rozšířené dramaturgické radě složené ze studentů DAMU, JAMU, VŠMU

a FF MUNI debatovali a vybírali. Nebyl to jednoduchý výběr. Na festivalu bude během čtyř dnů k vidění více než dvacet inscenací: od činohry přes loutkové, taneční, site-specific, mezigenerační a meziškolní projekty, monodramata i audio formáty až po autorské prezentace a další.

Těšíme se na společné setkávání!

Bára Maksymovová, Petr Maršál, Dina Ibragimová, Johana Jurášová, Emma Kováčová, Veronika Macková, Jana Vaverková a Domen Šuman

V tajence najdete název slavného Platónova dialogu, ve kterém podnapilí muži popíjejí víno na lehátkách, vyměňují si názory na boha Eróta, krásu či homosexualitu. Celý spis končí vypravěčovým popisem, kterak se pokoušel sbalit Sókrata.

A pozor - SOUTĚŽ!!! Na první tři řešitele tajenky čeká u nás v redakční místnosti (S412) ODMĚNA, která zaručeně potěší! Výsledky noste prosím mezi 19:00 a 20:00, jindy běháme všude možné :).

1. autor tragédie, která komplexně ovlivnila psychoanalýzu S. Freuda
2. luxusní sídlo řeckých bohů s úchvatným výhledem
3. ta, co se rozhodla, že nejlepší řešení všeho je zabít svoje děti
4. ten, co nutně potřebuje rodinnou terapii se svojí matkou
5. bůh, co nabízí útěchu z vinných hroznů
6. ten, co neviděl nic, ale viděl všechno
7. nejmladší z trojlístku nejznámějších starořeckých dramatiků
8. ten, který lstivě vyhraje válku díky oři a potom dlouho bloudí na moři
9. polis s Akropolis, která nefandí Spartě

Dnes na Zlomvazu

Program

čas	místo	název	škola	typ akce
10:30 - 15:30	Velký taneční sál	Workshop Maggie Hannon	-	workshop
11:30 - 12:45 13:45 - 15:00 16:00 - 17:15 19:15 - 20:30	R302	FAMU FRESH	FAMU	promítání
13:00 - 13:25	R202	VAR	DAMU	divadlo
14:00 - 14:50	K222	Deník Ijona Tichého	JAMU	divadlo
14:00 - 15:15	Řetízek	Koniec Eddyho	VŠMU	divadlo
16:30 - 17:20	K222	Deník Ijona Tichého	JAMU	divadlo
17:30 - 19:15	Střecha DISKu	FRESH Talks: Petr Vančura	-	offprogram / debata
17:30 - 18:45	Řetízek	Koniec Eddyho	VŠMU	divadlo
19:30 - 20:30	DISK	Entropie	HAMU / DAMU	divadlo
20:45 - 22:00	střecha DISKu	FAMU FRESH: Filmové a divadelní herectví	FAMU	offprogram / debata
21:30 - 22:10	Malý taneční sál	Knihy Přání A Stížností	DAMU	divadlo
22:30	R102	I Love You Honey Bunny	-	offprogram / koncert
23:45	R102/R202	DJ EL	-	offprogram / koncert
00:30	R102/R202	HCHKRDTN	-	offprogram / koncert

Redakce: Kateřina Lasotová, Dominik Rathan, Johanka Formánková, Lukáš Cenker

Externí spolupráce: Kristýna Vinařová, Nina Briatková, Kamila Výborná, Jakub Tesárek, Jan Hurta, Lukáš Hladík, Adam Zelinka

Jazyková korektura: David Jagrik

Grafika: Vojtěch Liebl

Děkujeme kolegyním a kolegům z katedry produkce za pomoc při organizaci a Janu Jiříkovi za pedagogické vedení.

Zlomvaz

13/06

Tip dne

Judáš (14:00 v K222)

Doporučuje Lukáš Cenker

Milé čtenářstvo,

doufám, že vám první festivalový den nedal příliš zabrat a že se vrhnete do toho dnešního se stejnou chutí jako včera. Stejně jako uplynulý den nás toho dneska čeká opravdu hodně. Těší nás váš zájem o Obratel a doufáme, že vám pomůže se zorientovat a přiblíží vám projekty Zlomvazu a festival samotný také z jiných úhlů pohledu.

Já bych vám těmito řádky chtěla představit naši redakci a objasnit, co vám může festivalový zpravodaj dneska nabídnout. Jak již bylo zmíněno v prvním čísle Obratle, jádro redakce se skládá ze studentů druhého ročníku bakaláře KTK. Velkou výzvou pro nás bylo najít (takhle uprostřed zkouškového) další zájemce, kteří by se chtěli divadelní reflexi a celkově organizaci festivalu věnovat. Jestli však může Zlomvaz něco nabídnout, tak to je právě propojování a seznamování se. Proto jsme hned od začátku chtěli oslovit co nejvíce studentů mimo DAMU. To se nám také (aspoň částečně) podařilo. V hojném počtu jsme oslovili také budoucí studenty naší katedry, za jejichž spolupráci jsme opravdu velmi vděční. Nakonec máme ze složení redakce velkou radost.

Ale teď už k tomu, co vás na následujících stránkách čeká. V rubrice Kontext se můžete dozvědět více o brněnské inscenaci Dvojité W v režii J. Doležala a J. Vavrkové. Dále se můžete těšit na zajímavou anketu a dvě recenze z per našich kolegů K. Výborné a L. Hladíka. V neposlední řadě si můžete přečíst rozhovor s Petrem Maršálem z katedry produkce, který přiblížil výzvy organizace Zlomvazu a to, jak je překonává třeba tím, že si zajde na zmrzlinu. A nechybí ani křížovka, za jejíž úspěšné vyplnění vás opět u nás v redakci čeká odměna.

Upřímně doufám, že si festival užíváte a že máte dostatek sil na další dva dny.

Zábavné a inspirující čtení a festival přeje,

Johanka Formánková

Chtěl by ses potkat face to face s Jidášem? Nechceš mu něco říct? Nebo ho alespoň vyslechnout? Pokud ano, inscenace *Judáš* z VŠMU ti takovou možnost zprostředkuje. Jeho postavu jistě všichni vnímáme jako symbol zrady a revolty. Ale možná jej jen nespravedlivě soudíme a očerňujeme tak úplně normálního sympatického člověka. Třeba onen dva tisíce let starý příběh není v tom, jak ho vnímáme, zcela jednoznačný. Tentokrát Jidáš dostane šanci během Vekemansova monodramatu vykreslit celý případ svou optikou. Chybovat je lidské a odpouštět božské, tak mu pojd' dát šanci nalézt spravedlnost.

Anketa

Jakou úlohu by měl plnit Zlomvaz?

Ptal se Lukáš Cenker

David Petrželka (katedra alternativního a loutkového divadla)

Myslím si, že by měl sloužit hlavně k propojování. Měl by sjednotit divadelní školy u nás a na Slovensku, abychom měli možnost vzájemně vidět, jaká tvorba kde vzniká. Protože prostor pro výjezd mimo školu během studia moc není.

Petr Maršál (katedra produkce)

Hlavním účelem Zlomvazu je vyzkoušet si prakticky produkci většího divadelního festivalu se vším všudy. Velkým přínosem je setkávání se napříč divadelními školami a vzájemná inspirace. Myslím, že to má smysl i pro nižší ročníky, protože mohou v „bezpečném“ prostředí zažít dění v zákulisí a seznámit se se studenty vyšších ročníků.

Domen Šuman (katedra alternativního a loutkového divadla)

Setkání. Mezi jednotlivými tvůrci. Není to pro mě jen zábava, ale vnímám to více odborně, jako tvůrčí diskuzi. Takže účelem by měla být vzájemná inspirace, vyvážená kvalita a experiment. A myslím, že by se mělo i víc prezentovat zahraničí - Polsko, Německo...

„Těším se, že se tady všichni potkáme a seznámíme“

Rozhovor

Petr Maršál z produkčního týmu festivalu Zlomvaz popisuje výzvy spojené s organizací třicátého ročníku - vysoká očekávání, nezkušenost týmu a vyčerpání z paralelních projektů. Přesto věří, že soudržnost týmu a nový koncept FRESH přinesou úspěch.

Johanka Formánková

Jaké jsou hlavní výzvy, s nimiž se během organizace Zlomvazu setkáváte?

Celý festival je jedna velká výzva. A jelikož je to třicátý ročník, hodně se o něm diskutuje, což s sebou taky nese nějaká očekávání a určitý tlak. Jak ze strany katedry, tak ze strany nás samotných. Mám pocit, že se o to víc zmiňuje tradice, která je s festivalem spjatá. A zároveň je to i velká výzva v tom, že náš ročník vlastně žádný Zlomvaz během studia nezažil, protože loni probíhalo Pražské Quadriennale. Tudíž jsme moc neměli představu, jak by ten formát měl vypadat. A podle mě to nemá moc ukotvené ani fakulta.

Další výzva bude přesvědčit i diváky, že letošní ročník bude skutečně „fresh“, protože v posledních ročnících nebyl o festival velký zájem ze strany studentů ani pedagogů. Takže se objevuje i otázka, jestli máme vůbec čím zaujmout. No a v neposlední řadě je výzva také to, že festival tradičně probíhá paralelně se spoustou jiných projektů a všichni jsou velmi vyčerpání a přetížení.

A jak ty výzvy překonáváte?

Máme obrovskou výhodu v tom, že jsme hrozně fajn parta. Náš tým je opravdu velmi soudržný a navzájem se podporujeme. Dokážeme se také vzájemně vykrývat, což je super. A třeba já osobně to řeším takovými drobnými radostmi. Nevím, třeba si občas zajdu na zmrzlinu. A snažíme se říkat si, že to bude fajn. Čím více se festival blíží, tím více se na něj těšíme.

Jak vás napadlo téma FRESH? Bylo přímo z vaší iniciativy ja-

kožto produkčního týmu, nebo přišlo odjinud?

Teď bych měl asi vyprávět historiku pro novináře, protože ony existují dvě verze. Souvisí to se samotným konceptem festivalu. Každý ročník je jiný a hodně odráží ten určitý ročník, který ho má na starosti. My jsme právě ten svůj podtitul strašně dlouho hledali, což byla vlastně taky velmi úmorňá výzva. V podstatě půl roku jsme se tak trochu snažili uchopit neuchopitelné a nějak si to aspoň pro sebe pojmenovat.

A když už jsme z toho začínali být frustrovaní, na poradě někdo prohlásil, že by bylo super, kdybychom měli merch žvýkaček. Že by to bylo „fresh“. No a potom se FRESH jako téma chytlo a už zůstalo. Chtěli jsme také znovu otevřít téma toho, čím Zlomvaz vlastně je. Zároveň náš grafik nás potom navedl, že fresh může být i kultura, což se potom odráží i v našich vizuálech – mléčné produkty apod.

Zmiňoval jsi soudržnost týmu. Jak jste si rozdělili práci? Jaké máte sekce?

Tak teď strašně doufám, že na

nikoho nezapomenu (smích), nechtěl bych se nikoho dotknout. Ale když začnu od té svojí, tak já řeším guest service. Snažím se zajistit co nejlepší péči o soubory – do toho spadá zařizování akreditací, doprava, ubytování. Potom VIP hosté, děkani atd. Jde o to všechno nějak pohlídat, aby všichni měli všechno a dokázali se orientovat. Potom jsem taky v sekci, která řeší dramaturgii. Dál máme sekce občerstvení, finance a PR – bez těch by to nešlo. V neposlední řadě následuje technika a lokace a samozřejmě nechybí ani pozice projektové manažerky, kterou je Adéla Fejková.

Na co se na festivalu nejvíc těšíš ty?

Já se nejvíc těším na to, jak se povede zrealizovat myšlenka, se kterou jsme do toho šli. Těším se, jak se snad celá ta umělecká komunita propojí, protože se tolik neznáme s „jamákama“ a lidmi z VŠMU, což je hrozná škoda. Tak se těším, až se tady všichni potkáme a seznámíme. A potom se také moc těším na program, protože ten vypadá letos velmi zajímavě. A nejvíce se asi těším na představení v DISKu, protože tam myslím budou opravdu super věci.

Lukáš Hladík

Inscenace studentů katedry alternativního a loutkového divadla VAR nastiňuje loutkový svět, kde proti sobě stojí malá bezmocná dřívka a nástroje na zpracování dřeva. Již zde lze spatřit základní kontrast celé hry. Dřevo se obecně považuje za součást přírodního světa, roste samo o sobě, bez lidského zásahu. Na straně druhé máme ony nástroje, jež jsou stvořeny člověkem pro jeho záměry, aby mohl dřevo opracovávat a přetvářet do jim vysněné podoby. Inscenaci lze tedy interpretovat jako otázku, zda lidstvo má právo chovat se k přírodnímu světu tak zjiště, jak se k němu chová, protože skoro vše, co je v tomto imaginárním světě stvořeno člověkem, vystupuje tyransky a krutě.

Sledujeme život jedné dřevěné loutky představující dítě, která je po smrti své matky chycena a uzavřena do pracovního tábora, kde má za dozorce zmíněné kovové nástroje. Celý děj se točí kolem jejího útěku a snahy dostat se domů. Jde tedy o klasický pohádkový motiv, kdy postava putuje po nepřátelském světě a snaží se najít cestu zpět ke své rodině. Během svých cest potkává různé

postavy - nástroje, některé jí brání v dosažení jejího cíle, jiné jsou zase cennými spojenci při tomto nesnadném úkolu.

Inscenace spíše než se složitými dialogy a promluvami pracuje s citoslovci či jinými přirozeně vytvořenými zvuky (například boucháním sekery do stolu). Pokud již nějaká loutka mluví, tak velmi zjednodušeně a často opakuje slova. Díky tomu vyniká výtvarná část představení a zároveň je tak přístupnější nejmladším dětem. Dospělý divák se více soustředí na celkový vizuální a emoční požitek z představení.

Hlavní rekvizitou a zároveň kulisou je pohyblivý stůl, který disponuje různými otvory pro vystupování dalších loutek. Po většinu představení je pokryt vrstvou pilin, což vytváří jakousi tvárnou plochu pro účely představení. Vzbuzovalo to ve mně jistou podobnost s pískovištěm, které se ohýbá pod silou dětské fantazie — zde ovšem ovládali jeho formu samotní tvůrci. Piliny rozprostřené po desce stolu mají ještě jiný a lehce skrytý význam, neboť piliny svým způsobem představují

i rozdrčená těla dřevěných figurek, která splývají do jednotvárné masy.

Váhám, zda věkové omezení v popisku inscenace je dostačující (3+), neboť i mně přišly některé pasáže (obzvláště v pracovním táboře) poměrně děsivé a dovedu si představit, že dítě by je nemuselo pojmout úplně správně. Co ale děti jistě nadchne, je propracovanost loutek, které jsou sice svým způsobem opravdu jednoduché, ale mají svůj osobitý charakter a jako by měly svou vlastní živou duši.

Celkově musím říct, že mě inscenace nadchla a to jak svým vizuálním zpracováním, tak i svým přesahem a myšlenkami, které nabízí k zamyšlení. Pokládá nám zásadní otázku: jaký je vztah člověka a přírody? A nejsme vlastně my sami těmi děsivými kovovými nástroji?

GAFKA KOLEKTIV, KALD DAMU: VAR. Tvůrčí tým: Josef Neudeker, Jakub Vaverka, Anna Hubená, Josef Neudeker, Sara Maďarová, Otakar Matouš. Hrají: Martin Mlčouch, Danny Takieddin.

Jan Hurta

VAR není pro ořezávátka, VAR je nářez! Švankmajerovsky laděné loutkové představení sice pracuje s dřevěnými loutkami, to však neznamená, že by bylo jakkoliv zdřevěnělé. Scéna se neustále proměňuje, otáčí a výrazná část inscenace probíhá dokonce i mimo ni. Stejně tvárné jsou i jednotlivé loutky, do kterých se během představení bez ostychu vrtá, seká a řeže. Během necelé půlhodiny společně s hlavním hrdinou zažijeme strastiplnou a spletitou cestu z pracovního tábora až domů k tatínkovi. Všudypřítomné piliny plní několik funkcí – od mrtvých těl v pracovním táboře přes pusté písečné duny až po hrob zesnulé maminky. Svou expresivitou a inovativním využíváním jevištního prostoru mě tato inscenace naprosto nadchla.

Z bratislavské VŠMU na Zlomvaz dorazil *Koniec Eddyho*. Sociologická sonda, drsný coming of age a především jedno velké zrcadlo. V celé inscenaci vystupují pouze čtyři herci, kteří se v jednotlivých rolích hned několikrát vystřídají.

Ještě častěji se však střídají role sociální, kdy jednotlivé postavy mění své názory a postoje na základě toho, v jaké situaci se zrovna nacházejí. Nefunkční rodinné i kamarádské vztahy, homofobie, toxická maskulinita, pokrytectví a stereotypizace ostatních. Všechny tyto problémy *Koniec Eddyho* naturalisticky vykresluje. Svým zpracováním však veškeré divadelní stereotypy zdárně boří.

Jméno Stanislawa Lema u vás může vzbudit dojem, že *Deník Ijona Tichého* bude jen další existenciální vesmírnou odyseou. Opak je pravdou. Ve víru stroboskopických světél a časových smyček pronikáme do Ijonova nitra zcela odlišným způsobem. Již po několika minutách se klasické sci-fi mění na schizofrenní grotesku, ve které je protagonista nucen poznat sám sebe a naučit se nést zodpovědnost za vlastní minulost. Celá inscenace je skvělou one man show Kanwara Šulce, který se (nejen) díky živému audionahrávání zhošťuje role Ijona hned desetkrát. A to všechno najednou!

Během prvního festivalového dne mohli účastníci v rámci offprogramu zhlédnout také několik krátkometrážních filmů. V cyklu FAMU FRESH se nám představilo osm nadějných režiserek se svými studentskými filmy. Každý z filmů je stylistickým cvičením určité filmové disciplíny, každý z filmů tedy vyniká v něčem jiném. Společně však mají to, že je to osm osobitých vizí, které reflektují aktuální témata.

Včerejší den vyvrcholil *Entropií* Ester Trčkové, jejíž precizní choreografie doplněná o sugestivní hudební podkres vyrazila dech bez použití jediného slova. Upřímný pohled na stárnutí, životní změny a mezigenerační vztahy vyjádřený jazykem tance. Spojení profesionálních tanečniců a amatérů, studentů a seniorů, mužů a žen. To vše kulminovalo ve výpověď o lidství, která se dost dobře nedá zachytit slovy – něco, co se musí zažít.

Moje meno smrdí zafajčenou kuchyňou

Kamila Výborná

Slovenská inscenace *Koniec Eddyho* na motivy knih Édouarda Louise je dynamická, temperamentní, vtipná, temná a barevná. Tempo příběhu nasazuje již úvodní scéna připomínající drag show a ani poté děj nezpomaluje. Tomu napomáhá svižné střídání rolí mezi čtyřmi herci, kteří představují jak Eddyho, tak jeho otce, matku, známé a učitele. Vyprávění tak nemá jednu konstantní Eddyho tvář, ale hned čtyři, přičemž jsou všechny podány silně a citlivě. To přivádí k myšlence, zda než pevnou postavou není Eddy spíše principem, který se jako červená nit celým představením táhne.

Všichni totiž pravděpodobně známe nějakého Eddyho, který ještě nezjistil, zda svou sexualitu scho-

vávat či oslavovat, nějakou Eddyho trpělivou submisivní matku, která je zredukována na bytost pečující o domácnost, „upravit, navarit,” jak explicitně říká její kostým. Také známe toxické dospívající kluky, co neví, jestli si ještě hrát na kovboje, nebo už raději sprejovat „ACAB”, a nějakého homofobního otce a jeho testosteronem sršící kamarády, pro které je tancování hlavní postavy na růžově zářící písničku *Barbie Girl* zdrojem trapnosti a škodolibosti.

Umělecký obraz stereotypu zženštilého gaye, který se stává terčem maskulinních humorníků, zmizel a byl nahrazen stereotypem homofobního blba, který dělá oplzlé vtípy na herečky v televizi, mezitím co řihá a nutí svého syna

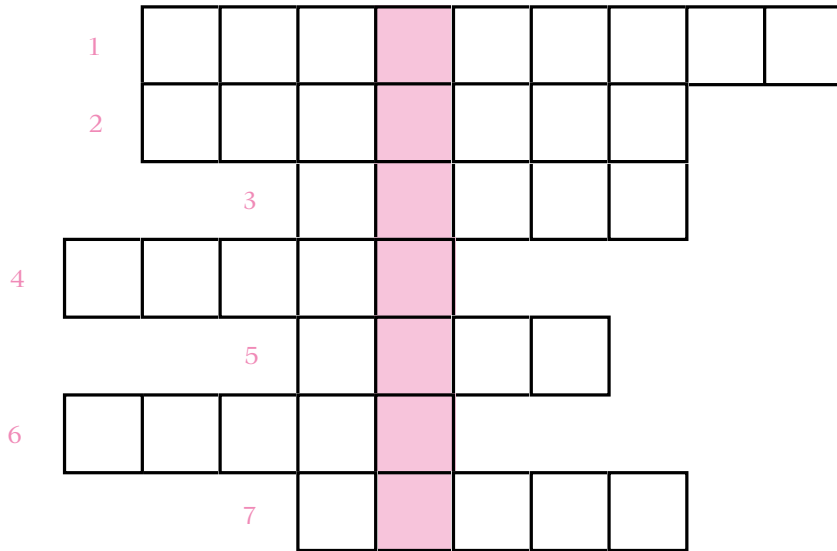
hrát fotbal. Akorát syn má místo kopaček raději divadlo a Madonnu v MTV.

Esence Eddyho je zraněná a zranitelná, temná a barevná, a to například v moment, kdy se ukazuje, že kovbojové a Madonna k sobě přece jen dobře pasují, třeba v rámci jediného divadelního kostýmu.

To se vám zkrátka povedlo, bratia!

VŠMU: *Koniec Eddyho*. Tvůrčí tým: Samuel Furmánek, Ivana Kováčiková, Ema Benčíková Samuel Furmánek, Ivana Kováčiková, Zuzana Čupajová, Daniela Mesárošová, Lívia Brachnová, Francesca Balej, Karolína Kováčová, Hrají: Filip Pavuk, Adam Hilek, Radoslav Paulech, Márk Mezőszállási

Recenze

V tajence se ptáme na prostor, ve kterém byl uveden muzikál *West Side Story* pod choreografickým vedením Zdeňka Prokeše. Při inscenaci se využily i postupy *Laterny magiky* a na spolupráci se podílela města Příbram a Světlá nad Sázavou.

A pozor - **SOUTĚŽ!!!** Na první tři řešitele tajenky čeká u nás v redakční místnosti (S412) **ODMĚNA**, která zaručeně potěší! Výsledky noste prosím mezi 19:00 a 20:00, jindy běháme všude možné :).

1. divadlo zasvěcené vlasti a múzám
2. Depresivní děti touží po...
3. vršovická kulturní křížovatka
4. sklepní divadlo na Malé Straně
5. divadlo, kam si režiséři chodí vybírat svoje budoucí herce
6. divadlo pro tanec
7. divadlo s diváckým hitem *Dnes večer ovulují* v repertoáru

Dnes na Zlomvazu

Program

čas	místo	název	škola	typ akce
10:00 - 15:00	R302	Workshop Tomáš Měcháček: Jak nehrát a hrát si	-	workshop
10:00 - 12:00	K107	Workshop PIARISTI: Až se zavřou dveře školy	-	workshop
10:30 - 11:30	Velký taneční sál	Workshop Angela Nwagbo: Africké tance	-	workshop
11:00 - 12:00	R202	BARBER GLITTER SHIT SHOP	VŠMU	divadlo
12:30 - 13:20	R102	LEVEL	DAMU	divadlo
14:00 - 15:45	K222	Judáš	VŠMU	divadlo
14:00 - 15:00	R202	BARBER GLITTER SHIT SHOP	VŠMU	divadlo
16:00 - 17:00	R214 + R213	Dvojité W	JAMU	divadlo
17:00 - 18:20	Řetízek	Podzimní sonáta	DAMU	divadlo
17:30 - 19:15	střecha DISKu	FRESH TALKS: Milo Juráni	-	offprogram / debata
19:30 - 20:50	DISK	Leonce a Lena	VŠMU	divadlo
22:00 - 02:00	T. J. Sokol Kampa	FÓČO	-	offprogram / fotbal

Redakce: Kateřina Lasotová, Dominik Rathan, Johanka Formánková, Lukáš Cenker

Externí spolupráce: Kristýna Vinařová, Nina Briatková, Kamila Výborná, Jakub Tesárek, Jan Hurta, Lukáš Hladík, Adam Zelinka

Jazyková korektura: David Jagrik

Grafika: Vojtěch Liebl

Děkujeme kolegyním a kolegům z katedry produkce za pomoc při organizaci a Janu Jiříkovi za pedagogické vedení.

Zlomvaz

14/06

Tip dne

***Někdo musí š kola ven* (13:00 v Kafé DAMU)**

Doporučuje **Dominik Rathan**

Ve 13:00 proběhne v prostorách Kafé DAMU performance *Někdo musí š kola ven* studentek a studentů JAMU. Tvůrčí tým se inspiroval kulinářskými reality show amatérských kuchařů, v jejich performance se však soutěžící utkají v jiných disciplínách: vytrvalost, test odolnosti proti stresu, sebe prezentace, kreativita apod. O vítězi rozhodnou přísní porotci. Jsem na podobu celého tvaru zvědavý – zda zapojí publikum, jak budou s prostorem „Kaféčka“ pracovat a zda se týmu podaří vzít do hry vytižený provoz kavárny.

Anketa

Měl by být Zlomvaz organizovaný stejným způsobem jako doposud?

Ptal se **Lukáš Cenker**

Eliáš Gaydečka (katedra činoherního divadla) Každoroční Fóčo, kde se setkávají týmy z různých divadelních škol a kateder, je skvělé. Jsem rád, že na festival se svými inscenacemi jezdí i jiné školy. Jen si kladu otázku, jestli by na Zlomvazu nemělo být úměrné zastoupení i klauzur kateder z DAMU, když jde o festival této školy. Jinak cajk.

Martin Mlčouch (katedra alternativního a loutkového divadla)

Myslím, že letošní Zlomvaz je vedený lépe než minulé roky, alespoň, co jsem měl možnost zhlédnout. Když jsem nastupoval na DAMU, byl festival taky super, ale tento rok je to na vyšší úrovni – lepší lokality, příběh, informovanost.

Ondřej Kulhavý (katedra autorské tvorby a pedagogiky)

Ano. Jen si myslím, že by bylo vhodnější zvolit podobnou strategii jako má JAMU se svým festivalem Encounter, který probíhá během semestru. Tím pádem se mohou všechny katedry a veškeré prostory školy festivalu zúčastnit nezávisle na studijních plánech v rámci svého oboru. Miluji propojení divadelních škol napříč střední Evropou, zejména Čech a Slovenska – je to skvělé a inspirativní.

Milé čtenářstvo,

doufám, že vás včerejší Fóčo nevyštavilo a dneska máte zase plno energie. Festival Zlomvaz je v plném proudu, jsme v polovině a to znamená, že si právě pročítáte již třetí číslo Obratel! Těší nás váš zájem o jeho tištěnou formu, omezené množství na vás stále čeká u infostánku, pokladny DISKU, u Řetízku a také v Kafé DAMU. Neváhejte proto ve volné chvíli po jednom sáhnout a počíst si článek, co vám padne do oka a rozšíří vaše obzory. Pokud preferujete online verzi a pestrobarevnost, klikněte na sekci „Obratel“ na webu Zlomvazu, kde je plná verze.

V dnešním čísle naleznete kontextový článek, kde se dozvíte, jak autorka a herečka Baša Šimová přistupovala ke své absolventské inscenaci *Obraz ženy* (ateliér fyzického divadla JAMU), která se zabývá sociálními rolami a feministickými tématy. Na praktické informace o zítřejším přesunu do Roztok a Únětic jsem se ptala produkčního týmu Zlomvazu. Doufám, že vás rozhovor naláká a že se zítra na vyvrcholení festivalu potkáme. Byla by totiž velká škoda, kdybyste si nechali ujít jedinečnou příležitost zažít divadlo v netradičních prostorách sokolovny nebo pivovaru.

Z recenzí, které budou přístupné na webu, jsme pro vás vybrali „skoročinoherní“ *Podzimní sonátu* (KATAP DAMU) a monodrama *Judáš* (VŠMU). Větší část toho, co se ve čtvrtek na festivalu odehrávalo, najdete v tištěné verzi opět v Ohlédnutí za minulým dnem a nesmí chybět ani oblíbená křížovka, tentokrát na téma: co v divadle zásadně nedoporučujeme vykonávat! Pokud vám nestačí mít pouze dobrý pocit z luštění, neváhejte si k nám přijít pro odměnu. Bojový úkol najít v bludišti DAMU naši redakční místnost se správně vyřešenou tajenkou se totiž opravdu vyplácí. Tři výherce jsme odměnili každý den, budete tím dalším právě vy?

Příjemné čtení a pohodu na festivalu přeje,

Kateřina Lasotová

Už podruhé se organizační tým Zlomvazu rozhodl ozvláštnit festival přesunutím místa dění mimo DAMU a centrum Prahy. V roce 2007 měli návštěvníci možnost vyjet až na daleké Pustevny, letos nás čeká osvěžující únik do Únětic, o kterém vám v rozhovoru více poví produkční tým.

Kateřina Lasotová

Jaký je váš záměr pro opuštění prostor DAMU?

Chtěli jsme z DAMU vyjít ven už od počátku, a přestože jsme narazili na spoustu praktických komplikací, vyjíždíme mimo Prahu alespoň na poslední den. Myslíme si, že vytržením z komfortní zóny vzniká úrodná půda pro vznik nových vazeb a přátelství. Zároveň jsme chtěli do festivalu vnést klid a pohodu, a tu si spojujeme s pobytem v přírodě a táborovou atmosférou. Chceme se v Úněticích v poklidu setkat, dát si pivečko, pobýt u ohně, zhlédnout představení, tančit, běhat a radovat se.

Proč padla volba zrovna na lokalitu Únětic u Prahy?

Únětice jsme si vybrali z toho důvodu, že jsou kousek za Prahou a dá se tam dojet krásnou procházkou z Roztok u Prahy, pro kterou nám „na klíč“ vznikl site-specific projekt *Valle Silentium* z dílny magisterských studentů KALD. Samozřejmě si trasu Roztoky - Únětice můžete i projít sami dřív či později, je to asi hodinová procházka Tichým údolím.

Kde bude výchozí bod pro zájemce o *Valle Silentium* a jak se nejlépe dostaneme do Únětic?

Pro účast na *Valle Silentium* odjíždí v 11:42 vlak z Masarykova nádraží, v 11:57 vystoupíte v Roztokách u Prahy, kde je sraz. Do samotných Únětic jezdí Regbus 355 ze zastávky Dejvická každou hodinu (14:20, 15:20...). Doporučujeme vystoupit na zastávce Únětice - Obecní úřad. Zpátky se buď dostanete stejným spojem (poslední jede ve 23:52), nebo můžete v Úněticích přespát! Dostali jsme k dispozici místní základní školu a pokud si s sebou vezmete spacák, karimatku a symbolických 80 Kč, rádi se s vámi probudíme do

nedělního pofestivalového rána a společně si doprožijeme atmosféru uplynulých dní.

Na jakých místech bude únětický program probíhat?

Prostorově se budeme pohybovat mezi pivovarskou stodolou, sokolovnou a loukou u pivovaru. Vše naleznete v mapce. Určitě vás můžeme nalákat na únětické pivo přímo z místa zdroje — mimochodem, KAFE•DAMU bude Únětice čepovat v průběhu celého festivalu jako takový malý teaser na grandfinále!

Co bude na programu dne? Můžeme se po performativní procházce těšit i na další FRESH žánry?

Čekají nás dvě představení z řad absolventů, a to pohádka *Dlouhý, Široký a Bystrozraký* v podání Antonie Formanové (divadlo Minor) od 15:00 a představení *Zapomenuté světlo* od Jana Horáka od 20:00.

V rámci sobotního odpoledne vystoupí i studenti KATAP se svojí hudební *Zpěvaikou* (v sokolovně od 15:00, 16:00 a 17:00), kolektiv PĚTŽEN se svým představením *Společně* (od 19:00 na louce) a

uvidíme i nežný a vtipný příběh v podání Andreji Tesařové z JAMU *Všechno své si nosím s sebou* (od 19:00 v pivovarské stodole).

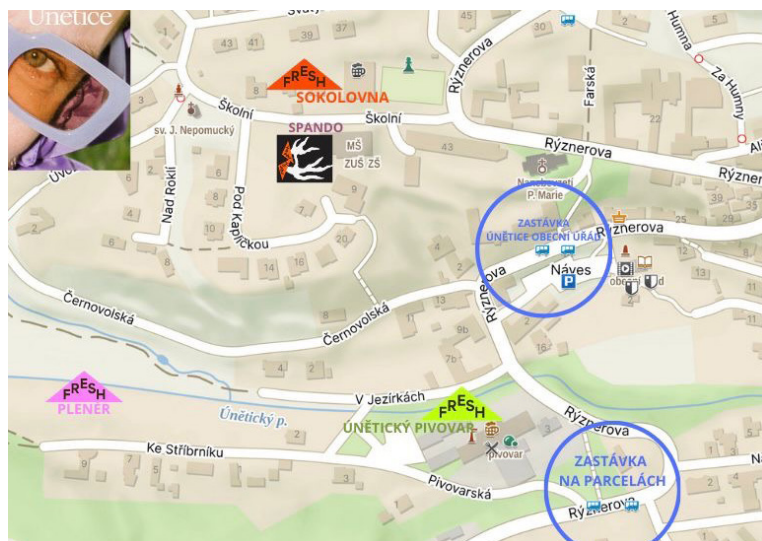
V rámci offprogramu nás čeká večerní hudba a také sport v podobě běhu, který inicioval pan děkan. Převléct se můžete ve škole a následně si společně připijeme.

Jak se při nabitém programu můžeme občerstvit, co si vzít popřípadě s sebou do batůžku?

Doporučujeme si zabalit sváču, ale jestli si budete chtít dát pořádné jídlo, tak můžete v pivovaru i v restauraci v sokolovně. V Úněticích je i obchod s potravinami, otevírací doba od 8:00 do 20:00. V případě deště se přesuneme dovnitř!

Čím je pro vás tento festivalový den exkluzivní a na co se nejlépe těšíte?

Jak často máte možnost se jet někam provětrat, být s přáteli a současně i vidět divadlo? Bude to i příležitost k již zmíněnému seznámení a oslavě úspěšného festivalu a tvůrčích výkonů. My se na ten den prostě těšíme úplně nejvíc a nemůžeme se dočkat na spaní ve škole, party a FRESH vzduch!

Inscenace **Obraz ženy zevnitř** a další ženské divadlo

Kontext

Johanka Formánková

Dramaturgie letošního ročníku Zlomvazu se rozhodla, že k výběru festivalových projektů přistoupí jinak, než jak bylo doposud zvykem. Místo tradiční preference velkých spektaklů se snažila vybrat inscenace, které oslovení tvůrci hodnotili jako své „srdcovky“. Jedním z takových projektů je také absolventská inscenace *Obraz ženy* studentky ateliéru fyzického divadla na JAMU Baši Šimové.

Inscenace vznikla kolektivně spoluprací výhradně ženských tvůrkyň (sama se tady pozastavuji nad tím, že kdyby se jednalo o ryze mužský kolektiv, tak bych necítila potřebu to takhle explicitně zdůrazňovat) herečky B. Šimové, režisérky Z. Galkové, scénografky T. Porošinové, light designerky M. Koláčkové a producentky H. Kret-

kové. Bašu napadlo téma životního stylu žen v domácnosti a jeho dopadu na ně už v prvním ročníku studia. Ukázalo se, že se jí drží víc, než si nejdříve myslela, a začaly jí vyvstávat nejrůznější scénické obrazy, které si zapisovala, aniž by si pomyslela, že by se někdy dostaly před publikum.

Z poznámek, které si Baša zapisovala před zkoušením a během něj, jasně vyplývá, že inscenace zkoumá, do jaké míry se žena uvěznila do určitých společenských rolí – manželka, matka, hospodyně – a jak se pomalu může ze stále se opakujícího rytmu stát algoritmus: „*Dokáže banálnost domácích prací zabít ducha? Opakované pohyby – mytí nádobí, prostírání stolu, utírání – co když mají větší sílu, než si myslíme? Jestli je pravda, že když se lež dostatečně*

dlouho opakuje, stane se skutečností, proč by to nemělo platit i pro samotný pohyb?*

Obraz ženy ale není jediná inscenace letošního festivalu, která se zabývá tématem ženy a toho, jak ji vnímá společnost. Za zmínku určitě stojí také pohybová inscenace *Sólo* tematizující ženské tělo a tělesnost nebo projekt *Barber Glitter Shit Show*, který přijel z bratislavské VŠMU a který jste měli možnost vidět již včera. Mohlo by se zdát, že fenomén ženství v dnešní společnosti se neustále opakuje a řeší pořád dokola, ale skutečnost bohužel vypadá tak, že se o otázkách a problémech ženy dnes opravdu spíš jen mluví. Proto se rozhodně běžte podívat na představení a třeba uvidíte, že ono to tak úplně vyřešené není.

Duality druhého dne

Ohlédnutí

Jan Hurta

Až na dřev! Do naprostého vypětí fyzických i psychických sil. Bizarní kostýmy, nevyzpytatelné tělesné herectví a dadaistické dialogové koláže. Takový byl *Level* od alterny DAMU, který svou dynamičností rozvířil stojatou únavu po prvním náročném festivalovém dni.

Ryze ženská performance *Barber Glitter Shit Shop* svérázně upozorňuje na všudypřítomnou genderovou nespravedlnost. Publikum bylo ještě před začátkem rozděleno na muže a ženy. Muži měli právo v průběhu inscenace sedět, zatímco ženy musely stát. V prostředí kadeřnického salonu se jednotlivé performerky střídaly v rolích kadeřnice, zákaznice a stoličky. V druhé části režisérka vedla diskuzi s diváky a jednotlivými performerkami, ve které jsme právě viděné reflektovali a prohlubovali její poselství osobními zážitky.

Zločin a trest v podání apoštolského antagonisty. Monodrama *Judáš* je intimním portrétem Ježíšova zrádce, na kterého je nahlíženo z jiného pohledu, než má ve zvyku biblický kánon. Neodsuzujeme Jidáše až přespříliš? Není čas na to, abychom se ho konečně pokusili pochopit? A není Ježíšovi podobný víc, než si myslíme? Všemi těmito a mnoha dalšími řečnickými otázkami nutí Jidáš publikum k zamyšlení. Očním kontaktem líbá diváka a ukazuje mu, že je stejný jako on – jen člověk.

Dvojitě W se dozajista zařadí mezi ta nejvíce crazy představení letošního Zlomvazu. Už jen proto, že v jeho rámci probíhaly paralelně dvě oddělené části a každý z návštěvníků měl možnost zhlédnout jen jednu z nich. Dílo tematizovalo život a dílo dvou anglicky píšících autorů – Davida Fostera Wallace a Virginie Woolfové. Tyto literární

osobnosti spojuje i hlavní motiv této hry – sebevražda. Fekální humor, psychoanalýza, zvlčení, duševní zdraví – to vše natolik animálně a nekonvenčně, že se několik diváků rozhodlo inscenaci opustit. Inscenace nakonec zbořila i hranice divadelního prostoru a závěrem probíhala v budově celé školy, dokud se obě divácké skupiny neprotnuly u společného závěru. WoW!

To, že je *Leonce a Lena* jedinou klasikou v programu letošního Zlomvazu, ještě neznamená, že by nebyla FRESH. Herci to neměli jednoduché a byli nuceni hrát na obě strany, jelikož inscenace svým jevištěm připomínajícím přehlídkové molo rozdělila divadlo DISK na dva tábory. Obě půlky však spojila zpět skvělým humorem a živou hudbou, která chrlila jeden hit za druhým.

Máme věřit, i když neexistují svědci? aneb Kdo všechno (ne)byl Jidáš

Recenze

Johanka Formánková

Příběh Jidáše Iškariotského zná každý a možná by se zdálo, že už o něm bylo vše řečeno, avšak text nizozemské dramatičky Lot Vekemans z roku 2010 tvrdí pravý opak. *Judáš* z bratislavské VŠMU v režii Ctibora Němce vypráví dva tisíce let starý příběh z perspektivy samotného apoštola, jehož jméno se stalo synonymem zrady. Téměř dvouhodinová inscenace však jako by nedokázala překročit hranice slov a hereckých výrazových prostředků.

Již při vstupu do sálu visí nade dveřmi oprátka a hraje dokola se opakující melodie skladby *Simple Song* (fanoušci Sorrentina zajásají). S civilním příchodem herce Jakuba Somory se začne z reproduktorů ozývat nahraný rozhovor s knězem, který kontempluje nad tím, co znamená Jidášova postava

pro něj. Mezitím se jde herec ke štendru převléct ze svého civilního oblečení, aby si následně zády k divákům klekl na mramorový kvádr (oltář, hrob...) uprostřed a začal sám sobě uštěďřovat rány do zad. Tato expoziční scéna napovídá, že Somorův Jidáš je sebemrškač a hříšník, který na sebe vzal tu největší vinu. Během představení poměrně často skáče ze sebezpytujících trýznivých monologů plných výrazné mimiky a gest do zcizujícího oslovování publika, kdy jeho herectví působí naopak minimalisticky. Přechody mezi těmito dvěma polohami však někdy přicházejí zčistajasna v nahodilém tempu.

Téma hry Lot Vekemans je skvělé. Dramatička umí čtenáře provést těmi nejklikatějšími uličkami Jidášova života a mysli (ostatně za hru

získala nizozemskou cenu za nejlepší hru roku). Zdálo se mi však, že právě text byl největší přednost inscenace. Marně jsem pátrala po tom, co chtějí tvůrci svým Jidášovým příběhem předat. Nejvíce jsem však upadala do rozpaků na konci, kdy se herec zase zpátky oblékl do svého civilního oblečení a uklonil se. Takový závěr mi nedával smysl a závěrečný herecký výkon jako by svou banálností degradoval. Škoda, jelikož příběh Jidáše je neskutečně přitažlivý právě svou mnohohvrstevnatostí, která se těžce uchopuje.

VŠMU: *Judáš*. Autor textu: Lot Vekemans. Tvůrčí tým: Ctibor Němec, Roberta Chrtánská, Daniela Mesárošová, Zora Bezáková, Júlia Mattonová. Hraje: Jakub Somora

Život v životě

Jakub Tesárek

Na *Podzimní sonátě* si studentky KATAPu otevřeně zkouší, co asi tak udělat s Ingmarem Bergmanem a jeho jedinečnou poetikou. Je toho hodně: původně zamýšlené činoherní představení se roztránilo, rozpadlo a přetavilo. Něco před námi vzniklo, takové divadlo na divadle, život v životě. Nesledujeme totiž jen tak odehraný příběh matky a jejích dcer, potkáváme na jejich místech režiséru, herečku a asistentku režie. Tím líp, jejich osobnosti a zkušenosti chceme slyšet víc. Chceme vidět, jak asistentka zmateně rozsvěcuje, když to nemá dělat, nebo když mluví, když už má být dávno ticho. Chceme vidět, jak herečka přijde s nápady, i když jsou všechny odmítnuté. Takoví lidé jsou teď v popředí a jejich osud je to, co poutá naši pozornost.

Herectví je nadsazené a zároveň zcizené, schované. Jako diváci jsme hozeni do divadla, ale přitom před námi spíše jednájí skutečné živé ženy, studentky divadelní školy, které se něco snaží tvořit. V tom tkví atraktivita tohoto před-

stavení, v divadle přeci herci hrají, ale co když se jejich tvorba stane realitou? Do divadla zde prosakuje život a přebírá ho. Bergman se svou kamerou sedí v koutě, jeho originál je upozaděn jak textově, tak doslova, když videokamera symbolizující právě tento zdrojový materiál (film) je stejně daleko jako diváci. Teď totiž režíruje Káťa, Týna a Terka hrají a lidi se koukají - vidí je, vidí opravdové lidské bytosti, které před nimi rozvíjí komplikované peripetie.

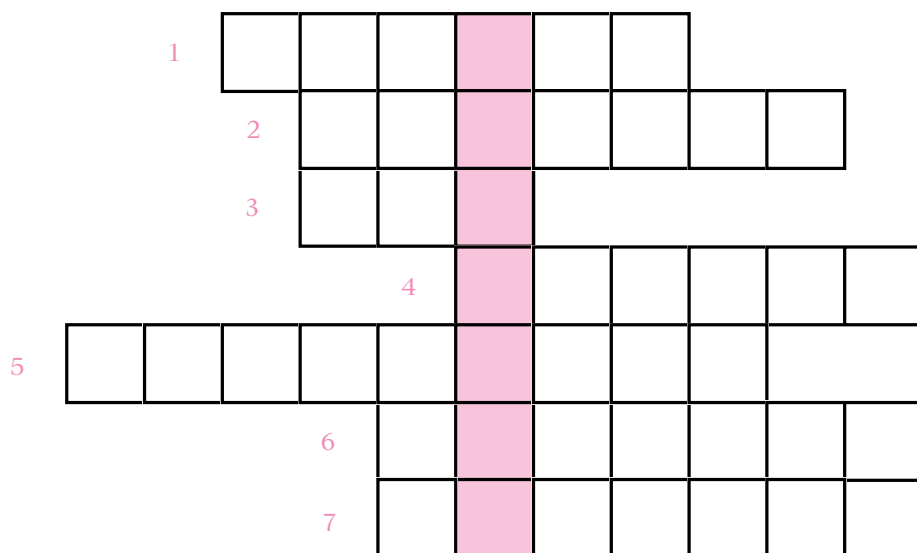
Teď to bude takhle, teď přijde takhle scéna, režisérka Káťa nekompromisně určuje chod zkoušky takového pseudorodinného mikrosvěta. Herečku ale zase zajímá, jak pěkně bude nalíčená a kolik dostane zapláceno, ona přeci chce dělat pořádné divadlo! Rodinná hierarchie jako by se psala sama od sebe. Režisérka-matka stejně jako herečka-dcera rozpracovává, v čem všem jsou tyhle role vlastně podobné. Vřelé, bezpečné rámě je někdy třeba, uplatit plačící dcerku taky, usměrnit život, aby aspoň nějak vypadal a dal se žít, je nevy-

hnutelné. Stejně jako je důležité usměrnit divadelní představení, aby na něj chodili lidi. My diváci jsme pak na takové návštěvě, klíčovou dírkou opatrně nazíráme do niterných zpovědí nám podobných.

Aktérky nás postupně prováží spleť cestou, nejenom že náznakově odhalují původní děj, ale nejdůležitějšími se stávají ony samotné, zkouší, žijí a hrají si, baví se. A diváci se pak baví taky – sedíme na zkoušce, i ty nejsilnější momenty, doslova srdcervoucí monology o mateřských křivdách se v kontextu zdají lehké a hravé. Hlavní je, co to dělá s nimi jako s opravdovými lidmi, s ženami, které se očividně průběhem tvorby sblížily a které nevěděly, jak jinak naložit s tímhle zapeklitým situatíonshipem.

KATAP, DAMU: *Ingmar Bergman: „Podzimní sonáta“.* Tvůrčí tým: Ekaterina Kokourova, Tereza Kořánová, Kristýna Zinková, Ekaterina Kokourova Hrají: Ekaterina Kokourova, Tereza Kořánová, Kristýna Zinková

Recenze

V tajence náš redakční tým varuje před činností, kterou při návštěvě divadla zásadně doporučujeme nevykonávat.

A pozor - SOUTĚŽ!!! Na první tři řešitele tajenky čeká u nás v redakční místnosti (S412) ODMĚNA, která zaručeně potěší! Výsledky noste prosím mezi 19:00 a 20:00, jindy běháme všude možné :).

1. dělat neplechu
2. vrhnout, hodit šavli
3. nejlepší přítel člověka
4. aktivita inhalace cigarety
5. konopí slangově
6. vydávat nepříjemný zvuk pusou
7. tichý hovor

Dnes na Zlomvazu

Program

čas	místo	název	škola	typ akce
10:00 - 12:00	K107	WS PIARISTI: Až se zavřou dveře školy	-	offprogram / workshop
10:30 - 11:30	Velký taneční sál	WS Angela Nwagbo: africké tance	-	offprogram / workshop
12:00 - 12:20	Chodby DISKu	Indiánská	DAMU	divadlo
13:00 - 13:45	Kafé DAMU	NĚKDO MUSÍ Š KOLA VEN	JAMU	divadlo
14:00 - 14:45	K222	Královna hajzlu	JAMU	divadlo
14:00 - 15:15	K107	Iluze	DAMU	divadlo
15:30 - 15:50	Chodby DISKu	Indiánská	DAMU	divadlo
16:30 - 17:30	střecha DISKu	FRESH Talks: Vojtěch Vondráček	-	offprogram / debata
17:00 - 17:45	K222	Královna hajzlu	JAMU	divadlo
18:00 - 18:40	DISK	Obraz ženy	JAMU	divadlo
19:00 - 19:30	DISK	Nie wolno kochać	JAMU	divadlo
19:45 - 20:30	střecha DISKu	FRESH DRINKS / vytvoř & vypij	-	offprogram / workshop
20:00 - 20:35	Velký taneční sál	Sólo	JAMU	
20:30 - 3:00	DISK, střecha DISKu, R102	Hudební blok	-	offprogram / hudba

Redakce: Kateřina Lasotová, Dominik Rathan, Johanka Formánková, Lukáš Cenker

Externí spolupráce: Kristýna Vinařová, Nina Briatková, Kamila Výborná, Jakub Tesárek, Jan Hurta, Lukáš Hladík, Adam Zelinka

Jazyková korektura: David Jagrik

Grafika: Vojtěch Liebl

Děkujeme kolegyním a kolegům z katedry produkce za pomoc při organizaci a Janu Jiříkovi za pedagogické vedení.

Zlomvaz

15/06

Tip dne

Únětický program

Doporučuje **Johanka Formánková**

Milé čtenářstvo,

vítám vás u posledního čísla festivalového zpravodaje Obratel. Doufám, že jste stále plni sil a připraveni s námi prožít festivalovou atmosféru posledního dne. Tentokrát ovšem mimo prostory DAMU. V duchu tématu festivalu FRESH je naprosto nezbytné, abychom se po třech programem nabitých dnech v prostorách domovské fakulty vymanili z ruchu velkoměsta a využili přílehlé přírody k regeneraci, odpočinku na čerstvém vzduchu, konverzaci s přáteli, ale hlavně ke společnému divadelnímu prožívání. Proto také program nezačíná v Úněticích, ale už v Roztokách performativní procházkou Tichým údolím.

V dnešním čísle vás čekají dvě recenze – inscenace *Iluze* studentů pražské činohry a *Královný hajzlu* z brněnské JAMU. V rozhovoru s Elisou Spevákovou si můžete přečíst, proč je dle jejího názoru idea Zlomvazu důležitá pro sjednocení DAMU s dalšími divadelními fakultami. V neposlední řadě si jako v každém čísle budete moci vyplnit křížovku a soutěžit o zajímavé ceny – tentokrát však s menší změnou. Jelikož nebudeme mít k dispozici naši redakční místnost, doplnili jsme hru „najdi si svého kritika“. Tři z vás, kteří vylouští tajenku a sdělí její znění jednomu z členů naší redakce, obdrží hodnotnou cenu. Připomínám, že celou verzi Obratle včetně textů, které se do tištěné verze nevešly, najdete na oficiálním webu Zlomvazu.

Za celou redakci bych těmito posledními řádky chtěl vám, čtenářům, poděkovat za vaši přízeň. Velké díky také patří celému produkčnímu týmu festivalu Zlomvaz, bez kterého by nebylo možné tak příjemnou divadelní událost uspořádat, a Divadelní fakultě AMU za příležitost k rozvoji, navazování nových přátelství a získávání zkušeností na poli divadla i mimo něj.

Intenzivní prožití posledního festivalového dne a vše dobré do dnů budoucích přeje,

Lukáš Cenker

Poslední festivalový den se stěhuje z rušného centra velkoměsta do Únětic. Hurá! Po všem tom festivalovém hukotu se spolu vydáme do přírody a já mám pro vás hned několik tipů, co v Úněticích vidět. Speciálně pro tuto událost byla studenty DAMU vytvořena performativní procházka z Roztok do Únětic. Dále se můžete těšit na skvělou loutkovou inscenaci *Dlouhý, Široký a Bystrozraký* v podání Antonie Formanové o tom, jak důležité je mít kamarády, i když se můžou ostatním jevit jako zvláštní. A jako vrchol večera se bude hrát v únětickém pivovaru *Zapomenuté světlo* z textů básníka, katolického kněze a dle jeho vlastních slov „prokletého člověka“ Jakuba Demla. V tomto divadle jednoho herce se představí Jan Horák a rozhodně to bude stát za to!

Anketa

Jaké jsou zatím tvé nejsilnější dojmy?

Ptal se **Lukáš Cenker**

Aicha Roubíčková (katedra autorské tvorby a pedagogiky)

Entropie byla super – ta mě dostala i v mém kocovinovém stavu. Stejně pocity mám i z kluků z kapely I Love You Honey Bunny. A v neposlední řadě jsem si moc užila curry naservírované od maminek z „chálkového“ stánku a herecký workshop vedený Tomášem Měcháčkem.

Ivana Hronková (katedra činoherního divadla)

Nejsilněji na mě zapůsobila inscenace *Koniec Ed-dyho*, jelikož jsem měla pocit, že byla velmi dobře scénicky zpracovaná. Zapůsobil na mě i výběr textu, protože mám tvorbu Édouarda Louise ráda. Ještě se mi velmi líbila inscenace *Někdo musí š kola ven* – potěšilo mě aktuální téma zpracované divácky přitažlivou formou.

Barbora Zajíčková (katedra produkce, v organizačním týmu festivalu)

Pro mě je velmi silné vidět lidi, kteří se tu baví, užívají si představení, workshopy, koncerty a debaty. Je krásné vidět všechno ve finální podobě, vyzdobené a funkční. Nějak se to stalo a po roce příprav se intenzivní práce konečně zhmotnila.

„Důležitá myšlenka Zlomvazu je propojování,“ popisuje festival Elisa Speváková

Elisa Speváková studuje první ročník magisterského programu produkce a management - management umění na katedře produkce. Ve svém výzkumu se zajímá o festival Zlomvaz a pro jeho účely vytvořila anketu pro studující DAMU a uspořádala diskuzi. Elisy jsem se ptal na její názor na festival a na výsledky jejího výzkumu.

Lukáš Cenker

Čeho se týká tvůj magisterský výzkum?

Cílem výzkumu bylo udělat v rámci DAMU analýzu festivalu Zlomvaz. Byl zaměřený konkrétně jen na studující, protože festival je koncipovaný tak, že je od studentů DAMU pro studenty DAMU. Záměrem bylo zjistit jejich očekávání a potřeby od festivalu a to, jestli je jeho aktuální podoba naplňuje nebo ne.

Co je pro tebe Zlomvaz v současné podobě?

Zlomvaz se teď, po třiceti letech své existence nachází v překlenovací době, kdy je potřeba si říct, jak by měl vypadat, reflektovat ho a zkusit upravit jeho formát. Aktuální ročník Zlomvazu vnímám tak, že je to oproti minulým rokům pokus o nějakou změnu. Jeho formát by měl v následujících letech vypadat jinak a termín by mohl být lepší, respektive výhodnější pro všechny katedry. Nemusí se jmenovat přímo Zlomvaz, nemusí to vlastně být ani festival, důležitá je myšlenka propojování.

Mohla bys shrnout výsledky svého výzkumu?

Základní myšlenka je, že se respondenti vyjádřili, že se chtějí setkávat s ostatními studenty v rámci DAMU. A že Zlomvaz je pro ně důležitý prostor, kde by se takové setkávání mělo odehrávat. Studenti vnímají potřebu ukotvení festivalu v rámci DAMU, aby se za něj škola postavila, určila hranice a více se definovalo, čím a pro koho by měl festival být a co je jeho cíl – jestli je to propagace

škol, nebo jen čistě propojování kateder. Zároveň je ale potřeba, aby zůstal studentskou iniciativou a aby ho nadále dělali studenti se studenty. Škola by pro to pak měla vytvářet prostředí.

Je dobře, že jeho organizace je čistě v režii studentů 2. ročníku bakaláře katedry produkce? Pak je každý rok zcela odlišný.

To je jeden z faktorů, proč si myslím, že festival nefunguje. Na škole se děje spousta jiných festivalů, každá katedra si vytváří něco svého. U Zlomvazu chybí kontinuita, a to nejen dramaturgická, ale i co se týče předávání zkušeností. Pak se festival dělá rok co rok od začátku a pro studenty je těžké ho uchopit. Mnoho respondentů také sdělilo, že vlastně neví, co Zlomvaz je, ani to, proč by je to mělo zajímat.

Pomohlo by festival zinstitutualizovat?

Určitě by to pomohlo hodně, protože nyní ho mají ve studijních plánech jen katedra produkce a katedra teorie a kritiky. Takže tam se jedná o propojení, ale od ostatních se očekává nějaká forma dobrovolného zapojení. Ale tím, jak má každá katedra dost svých povinností a nabitý studijní plán, tak chápu, že studenti ani pedagogové nemají sílu se festivalu účastnit. Pak to má vliv na obsazení učeben a podobně. Určitě by to pomohlo, kdyby se festival zavedl do studijních plánů všech kateder a studenti by měli šanci se ho zúčastnit za kredity. Pak bych se ale bála, že tu bude Zlomvaz, ale zároveň každá katedra bude mít ještě svůj vlastní festival a bude tu

strašně moc festivalů a přehlídek. Takže těžko říct, jestli i tak na to pak studenti budou mít čas.

Byla v odpovědích ve tvém dotazníku znát odlišnost jednotlivých kateder?

Co se týče otázek formy, například volba preference mezi činohrou, alternou, loutkami apod., tak tam nebyl diametrální rozdíl, že by někdo chtěl více činohru a někdo alternu. Myslím si, že tím, že studenti chtějí, aby to bylo něco „damáckého“, tak jsou otevření poznat všechny ostatní katedry a jiné přístupy k divadlu. V dotazníku tedy nebyly žádné větší rozdíly. Otázka je, jak bude festival vypadat příští rok. Mění se termín i koncepce, tak jsem sama zvědavá, jak se to povede.

Nina Briatková

Třetí festivalový den se niesol v duchu detstva, dospívání a starnutí. Damácka *Indiánská* nás zavedla do hravého světa dětí a ich vedoucích užívajících si táborovú atmosféru indiánskeho kmeňa v pivničných priestoroch DISKu. Nesmela chýbať ani „svačinka“ za odmenu, že sme ako táborníci pivničné dobrodružstvo spoločne zvládli.

Detský táborový život ale nekončí. Na začiatku inscenácie *Nie wol-no kochać* sme si mohli vypočuť útržky z listov táborníkov domov rodičom. No to neznamená, že by nám tvorcovia z ateliéru fyzického divadla JAMU predstavili titul ladený na veselú nôtu. Práve naopak, odkryli nám zákutia pomerne tabuizovanej problematiky incestu.

Niektorým šťastlivcom sa podarilo na vlastnej koži zažiť atmosféru televízneho štúdia reality show o varení *Někdo musí š kola ven*. Názov podtrhali kulinárske metódy súťažiacich, ktoré pripomínali skôr detskú hru. Tvorivý tím z JAMU naplno využil potenciál zvoleného námetu, ktorý popretkával prvkami live cinema a salvou tragikomickéj paródie. Samozrejme, ako to pri pravej reality show býva, nezaobišlo sa to bez napínavých hudobných zneliek, sexistických narážok moderátora či falošných úsmevov do kamery.

Čaro *Královný hajzlu* tkvelo naopak v priblížení sveta zamestnankyne miesta, na ktorom sa nikto nechce zdržovať dlhšie, než nutne musí. Avšak „hajzelbaba“ nám dokázala, že neradno podce-

ňovať dianie vo verejných záchodoch. Z denného upratovania plného fekálnych baktérií sa môže veľmi ľahko vyklúť investigatívna špionáž, ktorá toho vie mnoho odhaliť o užívateľoch tejto verejnej služby.

Po mladosti a zrelej dospelosti mali diváci v inscenácii katedry činoherného divadla DAMU *Iluze* možnosť nazrieť do strastí staroby a nostalgického spomínania na skutočnú lásku. V kosoštvorci ohraňujúcej páskou dva postaršie, niektoré i posmrtné, manželské páry odhaľovali, že aj napriek sile ľúbostného zväzku človek môže milovať niekoho úplne iného. Dokonca v tom horšom prípade nemusí skutočnú lásku objaviť až do smrti.

Výhledy a přání do budoucna

Názor

Kateřina Lasotová

Jubilejní třicátý ročník Zlomvazu se chýlí ke svému konci, stejně jako samotný festival a jeho stárnoucí koncepce. Přesto se díky produkčně a dramaturgicky propracovanému plánu a zastřešujícímu tématu FRESH návštěvníci letos ještě naposledy osvěžili „srdcovkami“ studentů DAMU, JAMU a VŠMU. O jiné než čisté damácké inscenace byl letos velký zájem – vyprodaná byla například představení *Entropie* (HAMU+DAMU), *Deník Iljona Tichého* (JAMU) nebo *Dvojitě W* (JAMU).

Původní záměr setkávání umělců z různých divadelních škol byl tedy zachován – vždyť festival také původně nesl oficiální název Setkání DAMU & JAMU. S přibývajícím léty, novými studenty a nápady přicházelo ale tolik podnětů, že se tento každoroční originál začal tříštit, individualizovat a někdy i odchýlovat od původních

myšlenek. Bylo by tedy vhodné po takové době situaci vyhodnotit, zanalyzovat a do budoucna najít nová východiska.

Diskuze o vizích nové podoby festivalu je zatím v procesu. Požadavky byly jasně nastoleny – více zapojit i jiné katedry tak, aby mohl vzniknout „DAMUFEST“, přesunout termín na vhodnější období a zvýšit tak počet návštěvníků, případně vymyslet zastřešující koncepci s komplexnější spoluprací napříč ročníky katedry produkce. Tyto základní body, které padly na Debatě o Zlomvazu, se objevily i v odpovědích studujících různých kateder v naší anketě.

A přetrvává vůbec spolupráce na Zlomvazu s naší katedrou teorie a kritiky? Změní se popřípadě jen název festivalového zpravodaje? Otázky o proměnách si určitě nebudou klást jen organizátoři

z produkce. Věřím, že pokud se poučíme z minulých chyb a škola nastaví srozumitelnou a kvalitní koncepci, nová podoba festivalu se stane zajímavější, poutavější a inspirativnější.

Adam Zelinka

Studenti katedry činoherního divadla DAMU si v DISKu připravují své absolventské inscenace. Pro festival Zlomvaz si někteří z třetího ročníku nachystali hru ruského dramatika Ivana Vyrypajeva *Iluze*. Drama pojednává o vztahu dvou manželských párů, o lásce, o pravdě a lži, o našem místě na tomto světě... Příběh je velmi vrstevnatý, vrací se k předchozím tématům, někdy se i dozvíme, že již dříve řečený fakt nebyl pravdivý. Přes to všechno mi ale děj připadal nudný, předvídatelný a povrchní. Řada zajímavých otázek během sedmdesáti minut byla zapomenuta někde cestou, ve všech možných zvratech jsem se i občas

ztrácel a obecně ke mně témata hry moc nepromlouvala. Přiznávám, že se mi to s Vyrypajevovými dramaty stává opakovaně.

O to více si vážím práce autorů inscenace, neboť z chabého textu vykřesali, co se dalo. Čtyři účinkující předvedli vyrovnané výkony, nikdo nezůstal pozadu. Scéna je strohá, ale funkční. Herci a herečky kolem sebe jen různě krouží, promlouvají sami k sobě i mezi sebou, do ruky za celou dobu vezmou maximálně lepenku. Kulisy tvoří čistě vlastními těly. Překvapí množství režijních nápadů, repliky jsou chvílemi vhodně ironizovány (i když bych si dokázal představit i

větší důraz), díky dobře odvedené práci tvůrců jsem se nenudil.

I tak mám ale pocit, že se mi představení z paměti po pár dnech vytratí. Na vině je ale dle mého názoru dramatický text nevalné kvality. Věřím, že v DISKu budu mít na další titul větší štěstí.

KČD DAMU: *Iluze*. Autor: Ivan Vyrypajev. Tvůrčí tým: Mykhailo Fedorov, Adéla Krausová, Štěpánka Vaškevič. Hrají: Iveta Hlubučková, Veronika Pichlerová, Jan Roháč, Vojtěch Franců.

Kde končí zvědavost a začíná únos

Lukáš Hladík

Záchodové monodrama přivezli do Prahy studenti brněnské JAMU. Plynule střídá úseky naplněné fekálním humorem s pasážemi, kdy hřejivý smích zchladí mrazivá ruka děsu. Jedinou a zároveň hlavní postavou je Edita, zaměstnankyně veřejného WC, která je až nezdravě zaujatá životem svých klientů. Téměř každý divák se lehce ztotožní s některými historkami, které královna hajzlu nastiňuje. Ať už je to vzpomínka na zapomenutou občanku v jedné z kabinek nebo na vysypání drobných po podlaze při snaze co nejrychleji zaplatit. Díky těmto známým situacím je snadné se vcítit do dění na jevišti. Zároveň se tak děsivý zlom uprostřed představení, kdy fascinace cizím životem dožene hlavní postavu k činu hodnému únosce, stává osobnějším.

Jedním z hlavních témat *Královny hajzlu* je soukromí. Čas na toaletě trávíme povětšinou o samotě a málokdy se nás někdo zeptá, co jsme tam dělali. V tomto ohledu je to jedinečný prostor pro náš život, což si ani mnohdy neuvědomíme.

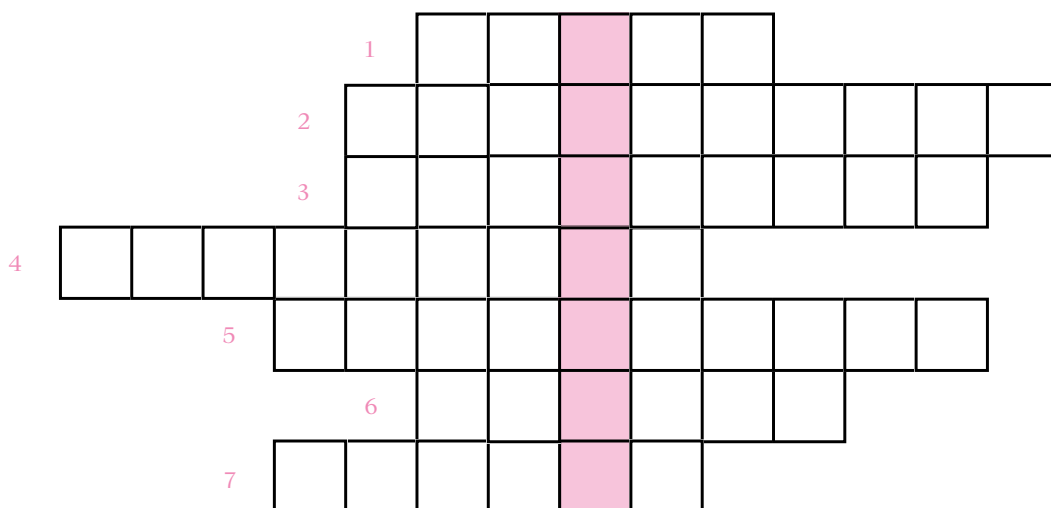
Inscenace studentů JAMU nám bere i tuto jistotu. Co když nás někdo sleduje při vstupu i odchodu ze záchodové kabinky?

Jak je běžné u divadla jednoho herce, veškerá pozornost obecnostva se upírá na ústředního aktéra. Andrea Tesařová zvládá tento tlak skvěle a baví diváka po celou dobu představení. Lehkým zklámaním pro mě samotného bylo, že se neobjevila na jevišti žádná rekvizita toalety. Místo toho nás do prostředí veřejného WC mělo zasadit několik štětek a hromada kožichů, která během představení měnila svůj tvar.

Edita je jednou ze šedých eminencí našich každodenních životů, u kterých neznáme jméno a často si nedokážeme vybavit ani jejich tvář. Vzpomenete si snad, jak se jmenuje prodavačka v obchodě, kde každý den nakupujete, či řidič tramvaje, kterou jezdíte ráno do školy? Inscenace *Královna hajzlu* si domýšlí tento opačný pohled na svět s vtípností a drásajícím zvratem.

JAMU: *Královna hajzlu*. Tvůrčí tým: Karolína Vaňková, Martin Modrý, Alberto Zorzo. Hraje: Andrea Tesařová.

Slangový výraz pro noticku (seznam všech, kteří se podíleli na inscenaci) pod recenzí.

A pozor - SOUTĚŽ!!! Na první tři řešitele tajenky čeká u nás ODMĚNA, která zaručeně potěší! Budete si ale muset v Úněticích od 15:00 do 19:00 najít svého kritika.

1. nejpatetičtější herec u nás, hrál ve filmu *Stříbrný vítr*
2. Jurášek, Tajtrlík a Rozárka
3. „*Za mlhou hustou tak, že by se dala krájet...*“
4. ztroskotal s Janou Plodkovou na *Ostrově*
5. Božena
6. houslistka s ofinou
7. „*Uriááášiiiií!!!!*“

Dnes na Zlomvazu

Program

čas	místo	název	škola	typ akce
celý den	Únětický pivovar, Sokolovna, louka vedle pivovaru	Únětický OFF aneb nemusíš být pořád FRESH	-	offprogram
12:00	Roztoky - Únětice	Valle Silentium	DAMU	divadlo / site-specific
15:00 - 15:15	Únětice - sokolovna	Zpěvaika	DAMU	divadlo
15:00 - 15:40	Únětice - pivovar	Dlouhý, Široký, Bystrozraký	Divadlo Minor	divadlo
17:00 - 17:15	Únětice - sokolovna	Zpěvaika	DAMU	divadlo
17:30 - 18:15	Únětice - pivovar	Všechno své si nosím s sebou	JAMU	divadlo
18:00 - 18:15	Únětice - sokolovna	Zpěvaika	DAMU	divadlo
19:00 - 20:00	Únětice - plenér	Společně	DAMU	divadlo
20:00 - 21:00	Únětice - pivovar	Zapomenuté světlo	DAMU - absolventi	divadlo

Redakce: Kateřina Lasotová, Dominik Rathan, Johanka Formánková, Lukáš Cenker

Externí spolupráce: Kristýna Vinařová, Nina Briatková, Kamila Výborná, Jakub Tesárek, Jan Hurta, Lukáš Hladík, Adam Zelinka

Jazyková korektura: David Jagrik

Grafika: Vojtěch Liebl

Děkujeme kolegyním a kolegům z katedry produkce za pomoc při organizaci a Janu Jiříkovi za pedagogické vedení.